

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 19 април 1994 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов	Теодор Чипев
Цанко Хаджистойчев	Милена Жабинска
Станислав Димитров	Любен Корнезов
Нено Неновски	Пенчо Пенев
Николай Павлов	Александър Арабаджиев

при участието на секретар-протоколчика Енита Еникова разгледа в закрито заседание на 19 април 1994 г., конституционно дело № 3/1994 г., докладвано от съдията Теодор Чипев.

Делото е образувано на 25 февруари 1994 г. по искане на група от 52 народни представители от 36-ото Народно събрание. За изясняване на правното положение на централните ведомства без ранг на министерства народните представители са поискали тълкуване на чл. 1, ал. 2, изр. второ и чл. 105 от Конституцията. По чл. 105 от Конституцията тълкуването е поискано във връзка с правомощието на Министерския съвет да ръководи и осъществява вътрешната политика на страната и да осъществява общото ръководство на държавната администрация, Освен това в края на изложението тълкувателното искане е разширено, като се иска тълкуване на

чл. 107, 109, 110 и 113, ал, 1 от Конституцията, с което Конституционният съд да изясни, дали тези конституционни норми намират приложение спрямо ръководителите на централните ведомства без ранг на министерства и издаваните от тях актове.

С определение от 8 март 1994 г. Конституционният съд е конституирал като заинтересувани страни по делото Председателството на Народното събрание, Министерския съвет, Върховния съд и главния прокурор, като им е дал възможност да вземат становище по допустимостта и съществуването на искането, при което да имат предвид решение № 16 от 26 октомври 1993 г. по к. д. № 18/93 г. на Конституционния съд /ДВ, бр. 97/16.XI.1993 г./.

Становища по искането са представили Министерският съвет и главният прокурор. Без да оспорва изрично допустимостта на искането, Министерският съвет е на мнение, че по к. д. № 18/93 г. Конституционният съд вече е дал тълкуване на чл. 105, ал. 2 от Конституцията, Във връзка със съществуването на искането Министерският съвет излага съображения както по този текст, така и по останалите конституционни норми, чието тълкуване е поискано. Главният прокурор също е взел становище по съществуването на искането, но изрично е оспорил неговата допустимост в частта, отнасяща се до чл. 105, ал. 2 от Конституцията, тъй като е на мнение, че с решението по к. д. № 18/93 г. Конституционният съд е дал тълкуване на тази конституционна норма.

Конституционният съд намира, че искането е изцяло допустимо, като на подателите и на заинтересуваните страни трябва да се даде допълнителна възможност да вземат становище във връзка със съществуването на делото, ю се отнася до искането за тълкуване на чл. 105, ал. 2 от Конституцията, Конституционният съд е на мнение, че докато по к. д. 18/93 г. той е изтълкувал тази норма във връзка с определянето на компетентния орган да преобразува и закрива централни ведомства без ранг на министерства,

създадени на основание чл. 93, т. 16 от Конституцията от 1971 г., по това дело искането за тълкуване на чл. 105, ал. 2 от Конституцията е с по-широк обseg и има за предмет цялостния статус на централните ведомства без ранг на министерства.

Въз основа на тези съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд, Конституционният съд

ОПРЕДЕЛИ:

Допуска за разглеждане искането на група от 52 народни представители от 36-о Народно събрание за тълкуване на чл. 1, ал. 2, изр. второ, чл. 105, 107, 109, 110 и 113, ал. 1 от Конституцията.

Дава възможност на подателите на искането и на заинтересуваните страни да вземат становище по съществуващото на делото в 10-дневен срок от получаването на преписи от това определение.

Преписът от определението, предназначен за подателите на искането, да се изпрати на народния представител Мариана Христова.

Председател: Асен Манов